

[Alfred Jensen.]

med den Form, Arbejdsløsheden har, maa det være rigtigst, at de, der ikke kan skaffe sig Arbejde hele Aaret rundt, men maa regne med flere Maaneders Arbejdsløshed hvert Aar, skal have Ret til at faa Understøttelse gennem Arbejdsløshedskassen, og derfor foreslaar vi denne Ændring indført. Hvad den betyder for de enkelte Medlemmer, behøver jeg jo ikke at forklare. Det er Motivering nok, at vi her behandler et Lovforslag, som giver Arbejdsløshedskasserne Ret til at give deres Medlemmer vedtægtsmæssig Understøttelse i denne Vinter.

Endvidere har vi et Ændringsforslag — under Nr. 4 — til Bestemmelsen om Karenstiden. Her har vi været indforstaaet med den Ændring, Ministeren foreslaar, at Varigheden af Arbejde, der betragtes som midlertidigt Arbejde, ændres fra 3 Uger til 5 Uger, men vi vil gøre opmærksom paa, at dette ikke slaar til over for alle arbejdsløse. Der er mange ved sæsonmæssigt Arbejde beskæftigede, der er saaledes stillede, at de mange Gange i Løbet af et halvt Aar skal optage Karensdage for at erhverve vedtægtsmæssig Understøttelse. Dette har Arbejdsløshedskasserne gentagne Gange paa-peget som en Uretfærdighed, og der er i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse behandlet et Forslag om, at man for visse Grupperes Vedkommende gik bort fra den Bestemmelse, der staar her i Loven, og gav visse Kredse, hvor Arbejdsløsheden er af den Karakter, som den er for Arbejdsmændenes Vedkommende for de ved uden-dørs Arbejde beskæftigede, Ret til at oppe-bære Understøttelse paa den Maade, at de kun tog Karensdage een Gang hvert halve Aar: Det er kort og godt det, vort Forslag gaar ud paa: at Ministeren kan give Til-ladelse til, at der kun skal tages Karens-dage een Gang hvert halve Aar.

Saa har vi endvidere et Ændringsforslag under Nr. 6 til Lovens § 19. Det gaar ud paa, at der tilføjes et nyt Stykke til Para-graffen. Stykkets Indhold kommer til at lyde paa, at Socialministeren efter Aftale med Arbejdsmønstret kan tillade en Arbejds-løshedskasse at give Medlemmerne Adgang til at faa 100 Dages ekstra Understøttelse, naar Forholdene taler derfor. Forslaget er motiveret med en Henvisning til det for-kastelige i, at Rigsdagen ikke saa let for Fremtiden faar Lejlighed til at komme de arbejdsløse til Hjælp i Sommermaanederne, altsaa den Tid paa Aaret, hvor den vedtægts-mæssige Understøttelse er ophørt.

Vi havde stillet et Forslag om midler-tidig Hjælp i Aar. Vi kunde stille det som

et midlertidigt Forslag, fordi der var Mulig-hed for os for at stille Forslaget til næste Aar igen, hvis der var Trang til det, men naar Loven ændres saaledes, at den under-støttelsesfrie Periode, om man kan sige det saadan, for de langvarigt arbejdsløse falder om Sommeren, vil det blive meget vanske-ligt for os at stille et midlertidigt Lovforslag, og saa vil det ogsaa blive meget vanskeligt for Regeringen at stille Forslag om at komme de langvarigt arbejdsløse til Hjælp. Derfor er det, vi foreslaar, at der i Loven gives Ministeren Adgang til i Samraad med Ar-bejdsnævnet at komme de arbejdsløse til Hjælp ved at aabne Adgang til, at der kan udbetales 100 Dages ekstra Understøttelse ud over det, der staar i Vedtægten for Hoved-forsikringen og Fortsættelseskassen.

Som jeg ogsaa fremhævede ved første Behandling, mener vi, at en saadan Ud-videlse af Forsikringen ikke skal betyde, at Medlemmerne skal betale større Kontingent. Det er jo saaledes, at de arbejdsløse efter at have optaget den vedtægtsmæssige Under-støttelse overføres til Socialudvalgene og ikke der betaler nogen Kontingentydelse, og saa maa det ogsaa være ret og rimeligt, at de ved en saadan Ordning fritages derfor. Vi foreslaar derfor, at Udgifterne hertil af-holdes af det offentlige, og at de fordeles efter samme Skala, som det sker med de almindelige Tilskud til Arbejdsløshedskas-serne, nemlig efter det, der staar i § 13, Stk. 5.

Vi stiller endvidere to Ændringsforslag, der gaar ud paa dels at ophæve Lovens § 20, dels at ændre § 31, Stk. 5. § 20 i Loven har jeg talt om tidligere. Det er den Paragraf, der forhindrer Socialudvalgene i at supplere Understøttelsen op i særlige Tilfælde, fordi Paragraffen siger, at den Understøttelse, man faar i Henhold til Arbejdsløshedsloven, skal betragtes som fuld Forsorg. Det har ofte været til Gene for de arbejdsløse, der har store Forsørgerbyrder, og vi foreslaar, at denne Bestemmelse stryges.

Vi foreslaar med Hensyn til Lovens § 31, at Bestemmelsen om Arbejdstiden ved Nød-hjælpsarbejde ændres. Det er en Opfattelse, vi har haft saa lang Tid, der har været Nød-hjælpsarbejde, at dette Nødhjælpsarbejde burde aflønnes paa nøjagtig samme Maade som almindeligt Arbejde. Vi billiger ikke den tidligere Form for Aflønning, hvorved Lønnen reduceredes med 15 pCt. Vi er heller ikke Tilhængere af den Form, hvor- under det nu foregaar, med en Nedsættelse af Arbejdstiden med 25 pCt. Vi mener, at Arbejdet skal være Arbejde paa normale Vilkaar, og at Arbejdet skal være af en